

dagen og den med ham veed sig i Besiddelse af Lovgivningsmagten paa dette Øbet. — Nu optræder Kirkecommissionen paa en ganske anden Maade, i en ganske anden Form. Men jeg er ikke tilbøjelig til at stikke Noget under Stol, og derfor har jeg ikke søgt noget andet Navn for den; jeg var og er overbevist om, at danske Mænd vilde forstaae mig, om jeg end nævnte det med det samme Navn, og vilde vide at gjøre Forskjel paa, om det var ganske den samme Ting eller ifølge de øvrige Forhold noget Andet og Ubetænkeligt, den gik ud paa. Den ærede Taler bemærkede endvidere, at naar man havde bevilget Penge til Kirkecommissionen istedetfor at sige: „Lad Ministeren hjælpe sig selv“, saa havde man forviklet sig og ligesom bundet sig, idet Ministeren da paa en vis Maade kunde sige, at man enten maatte agte at have spildt Pengene, eller ogsaa, idetmindste tilbeels, gaae ind paa Noget af det Foreslaaede. Sa, saadanne Muligheder lade sig jo godt sige. Der var Tale om Theatret forgangen; jeg søger ikke til Theatret, men jeg veed ikke rettere, end at hvem der kjenner ret til en Person, der hedder Muligheden — en underlig Person, som har den Egenstaa, at skjøndt han er fraværende, har han altid Ret, medens alle andre Fraværende altid have Uret —, hvem der, siger jeg, kjenner noget til Muligheden, behøver hverken den tragiske eller komiske Fremstilling i Theatret, thi Muligheden er netop istand til at fremstille ham begge Dele. Og det kommer an paa, i hvilken Stemning han er, og sommetider paa, hvad Befindende han er i, hvorledes den skal stille sig, om dette skal være paa en komisk eller paa en tragisk Maade. Nu er det rigtignok kommen til at see meget tragisk ud, naar man siger, at man skulde maatte berygte at see sig fangen ved at indlade sig med en Mand — som man dog vel tør troe ærligt vil bestræbe sig for at fyldestgjøre det Siemed, som han har udtalt med en Kirkecommission — det Siemed, under Hævdelsen af Folkekirken evangelisk-lutheriske Charakter, at indføre større Frihed i den og gjøre den i fuldere Forstand folkelig — fordi den Mulighed bukker frem, at hvis man bevilger denne Mand de omhandlede 5000 Rd., skulde man endelig ogsaa maatte gjøre, hvad han der-

efter foreslog. Men desuagtet bliver det dog nok lige klart, at naar hans Forslag ikke kom til at gaae i den Retning, han havde nævnt, saa slog han sig selv for Munden allerede ved første Forsøg paa at benytte Commissionen og forraadte sig selv fra Begyndelsen af. Den berygtede Mulighed forekommer mig derfor næsten at være ligesaa besynderlig som en anden, hvilken jeg har hørt fremsætte — jeg beder forud om Forladelse, hvis jeg ikke har hørt ret — fra den anden Side af Salen, nemlig at man kunde lade denne Commission sidde, saalænge det skulde være. Jeg veed ikke, om jeg har hørt feil desangaaende, men ogsaa dertil skal jeg i alt Fald bemærke, at det ganske vist ogsaa er en Mulighed, men at baade jeg og Enhver vil kunne sove roligt for den Tanke; med 5000 Rd. lader man ingen Commission sidde, saalænge det skal være. — Saa blev det fremdeles af de samme ærede Medlemmer bemærket, at jeg i allerhøjeste Grad havde overdrevet eller overburdet den Virksomhed, som var udøvet af den foregaaende Kirkecommission. Og det kan gjerne være, at det kan have det Udseende, skjøndt det dog forekommer mig, at jeg — ligesom jeg jo heelt vel vidste, at den ikke havde mindste besluttende Magt, — saaledes i min Tale gjentagende fremhævede, at det var dens Raad og Udtalelser, der havde virket paa Stemningen og derved haat Indflydelse paa, hvad der var blevet besluttet og fastslaaet i de nærmest følgende Aar. Og saaledes forstaaet, — og jeg troer, at ogsaa Nøgtsdagstidenden skal vise det, — saaledes sagt, maa jeg endnu bestandig fastholde det. Der blev sagt derimod, at det var en Besynderlighed, at jeg vilde have det vurderet som en Virkning ogsaa af Kirkecommissionen, at ingen Kirkeforsatning strax kom frem eller siden er trængt igjennem, thi det kunde og vilde man jo opnaaet med mindre, ganske uden en Kirkecommission. Men denne Betragtning er, saavist jeg forstaaer at skjønne, ikke saa ganske rigtig. Det høitærede Thing har, skjøndt det stifter Medlemmer, maaskee hidtil Aar efter Aar fastholdt en og samme Betragtning af Kirkeforsatningsspørgsmaalet; men det meget ærede Thing er Bærer af Betragtninger i det danske Folk i det Hele taget, og det er som